

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Săptămâna Mare

Ce prăznuim în fiecare zi din această sfântă și mare săptămână și ce însemnătate au aceste prăznuiri.

Iată-ne ajunși, cu pace și cu sănătate, în săptămâna a șeasa a sfântului și marelui post, care se numește și săptămâna patimilor, pentru că în această săptămână prăznuim patimile cele de viață făcătoare ale lui Isus, se numește însă și săptămâna mare, fiindcă în fiecare zi din aceasta săptămână pomenim ceva lucru mare din viața Mântuitorului, ori vreo aducere aminte de mare însemnătate. Se mai numește în sfârșit mare această săptămână și fiindcă slujbele sunt mai multe și mai grele și pentru că și ajunul este mult mai aspru și mai greu de ținut, apropiindu-se de sfârșit.

Foarte frumos descrie însemnătatea acestei săptămâni sf. Ioan Gurădeaur într-una din frumoasele și neîntrecutele sale predici, zicând: „Ajungând în călătoria noastră pe marea furtunoasă a acestei vieți la Ilman, adică la portul mult dorit, să fim cu mai mare băgare de seamă și cu mai mare hărnicie, ca nu cumva, după atâtea greutăți avute cu postul și ajunul, să ne cufundăm chiar aici în port”. Iară într-altă predică minunată a sa ne spune: „In această săptămână mare s'a deslegat tirania cea îndelungată a diavolului, moartea s'a stâns, cel tare s'a biruit și armele i-au fost răpite, păcatul s'a delăturat, blăstămii s'a deslegat, grădina raiului s'a descuiat, cerul s'a deschis, oamenii s'au mestecat cu îngerii, — peretele cel din mijloc al cerului s'a dărâmat, iară Dumnezeuul păcii a adus pace în ceru și pe pământ”.

Și acum să luăm pe rând singuratecele zile din această săptămână.

Sâmbătă

sărbătorim învierea cea de a patra zi a sfântului și dreptului prieten al lui Hristos, Lazar. Această minune a fost una dintre cele mai mari minuni ale Domnului, care așa de mult i-a infuriat pe Iidovi încât oricine, care le-a cunoscut sufletul, a putut să vadă că după aceasta va urma cea mai mare război-nare a lor. Prin această înviere a lui Lazar Domnul nostru Isus Hristos ne-a asigurat că și noi vom înviea la învierea cea de obște.

Duminică

prăznuim intrarea cu mare pompă a lui Isus în Ierusalim și primirea lui cu ramuri de finic și pe hainele așternute pe jos ale locuitorilor, strigându-i-se: „Osana”. Biserica noastră sfințește în această sărbătoare măfășoare de salcă, la utrenie, îndată după evanghelia și după psalm 50.

Lunia Mare

facem pomenirea fericitului și preafrumosului Iosif, unul din cei doisprezece feciori ai patriarhului Iacob, pe care frații săi l-au vândut, dară Dumnezeu l-a scăpat, pentru că nu s'a făcut rob desmerdărilor muierii lui Putifar. Această pomenire se face deoparte, fiindcă Iosif este tipul lui Isus, iar de alta, pentru că și noi să ne ferim de ispite, cum s'a ferit Iosif. Am zis că Iosif a fost tipul lui Isus, pentru că și Isus a pățit pizmire dela Iidovii cei de un neam cu el, și pentru că și pe el l-a vândut fratele său sufletesc, ucenicul Iuda, cu treizeci de arginți, și în groapă întunecoasă a fost încluiat și de acolo eșind, ca și Iosif, pe frații săi l-a mântuit.

Mai, prăznuim apoi în această zi și smochinul cel neroditor și uscarea lui. Acest smochin care s'a uscat înseamnă sinagoga cea jidovească, care și ea s'a uscat, asemenea smochinului, fiindcă n'a adus roade. Mai înseamnă apoi smochinul lemnul acela din grădina raiului, cu ale cărui frunze și-au acoperit strămoșii noștri Adam și Eva goliciunea trupului, după ce au păcătuit și s'au văzut goi. Și mai înseamnă încă și sufletul lipsit de roadele faptelor celor bune.

In Marți Mare

ne aduce biserica aminte de cele zece fecioare, dintre cari cinci au fost înțelepte, iară cinci nebune. De aceea se cântă toată săptămâna troparul: „Iată Mirele vine în miezul nopții, și fericit e sluga pe care va afla priveghind, iară nevrednic iarăș pe care va afla lenevindu-se. Vezi dar suflete al meu cu somnul să nu te îngrenezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te inclui. Ci te deșteaptă strigând: sfânt, sfânt ești Dumnezeuule, pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu, miluește-ne pre noi”.

In Miercuria Mare

prăznuim pe Maria Magdalena care, după cum ni-se descrie la sf. evanghelist Ioan (cap 12, stih 3), a fost mai înainte o mare păcătoasă, dar pe urmă s'a întors dela păcatele ei și cu mir de mult preț a spălat picioarele lui Isus și cu părul ei cel frumos le-a șters. Precum a iertat-o Isus pe Maria Magdalena, așa ne va ierta și pe noi, dacă ne vom întoarce dela păcatele noastre cele grele. Citiți, vă rog Icosul acestel zile și faceți ce se zice în el: „Mулeяea, ceea ce era mai înainte curvă, de grabă s'a arătat înțeleaptă, urind lucrurile păcatului celui grozav și desmerdările trupului, aducân-

du-și aminte de rușinea cea multă și de osânda muncii pe care vor răbda-o curvele și curvarii, dintre cari cel dintâi sunt eu, și mă îngrozesc, dară petrec în obiceiul cel rău, eu nebunul. Iară mulera cea curvă temându-se și sârguindu-se a venit de grabă strigând către Mântuitorul: iubitorule de oameni și îndurate, de întinăriunea faptelor mele mântuește-mă”.

In sfânta și marea Joi

sărbătorim întâi cina cea de pe urmă, când Mântuitorul a întemelat sfânta Cuminecătură, spălarea picioarelor celor 12 apostoli de către Domnul, vinderea lui Iuda și rugăciunea cea de peste fire și minunată pe care a rostit-o Isus pe muntele Olivelor, după cina cea de taină și înainte de patima sa cea de bună voie. Această rugăciune se cetește în seara acelei zile, ca cea dintâi evanghelică, dela Ioan, dintre cele douăsprezece. Pe vremuri, în Jola patimilor, se împăcau cu biserica celor care au făcut pocăință publică și tot atunci se și cuminecau. In aceeași zi arhierii consacra (sfințesc) sfântul mir, cu care se miruesc copiii după ce au fost botezați, precum și bisericile și vasele sfinte și antimisul, cel de pe masa altarului. Și tot în aceeași zi arhierii noștri spală, în biserică, picioarele alor 12 clerici, după rânduiala ce se află în cartea numită Strastnic sau Pătmar.

In sfânta și marea Vinere

ne aducem aminte de patimile și de moartea Mântuitorului. La mâncat sau utrenie se citesc cele 12 evangheliile ale patimilor. Liturghie nu este, pentru că e zi de durere și de jale, care nu se unește cu bucuria pe care ni-o dă sf. liturghie. In schimb se rostesc ceasurile cele împărătești, la fiecare ceas citindu-se câte un apostol și câte o evanghelică. La vecernie se așează spre sărutare, pe o masă în mijlocul bisericii, icoana înmormântării Domnului numită epitaf, pe ea crucea și evanghelia.

In sfânta și marea Sâmbătă

prăznuim luarea de pe cruce a dumnezeescului trup și așezarea lui în mormânt. În mormântarea se face la mâncat sau utrenie, după doxologia cea mare. După amiază, la patru, ar fi să se înceapă vecernia, care se împreună cu sf. liturghie a marelui Vasile, dară la Blaj utrenia se face Vinerea seara, iară vecernia împreună cu sf. liturghie a sfântului Vasile celui Mare se face Sâmbătă la ora 9 înainte de prânz. In vremurile vechi în această zi se botezau, mirulau și cuminecau catechumenii, și cu acest prilej credincioșii de bucurie lumineau nu numai bisericile ci și cetățile.

Acestea sunt pe scurt pomenirile din sfânta și marea săptămână. Dorim ca cetitorii noștri nu numai să le înțeleagă ci să le și urmeze, pocăindu-se și pregătindu-se cât mai bine la marea zi a învierii.

I. M.

Blândeța Mantuitorului

Sâmbătă seara, la vecernie, începe săptămâna patimilor, în cursul căreia de atâtea ori ni-se dă prilej să admirăm blândeța lui Isus, așa dupăcum a prorocit și prorocul Zaharie (9, 9): »*ată împăratul tău vine la tine blând*«.

Cum vine însă? Cum a venit odinioară regele Saul, întorcându-se dela biruințele sale? Ori cum s'a relatat regele David, aducând acasă sicriul legii? Vestit de steaguri? Incunjurat de îmbrăcămintele pompoase și de multe feluri și colori ale supușilor săi? Imprejmut de mulțimea căpitanilor și a soldaților? Intovărășit de strigătele de veselie a poporului îmbetat de mărirea biruinței? Nu. Ci vine blând, șezând pe mânzul azinei, ca să se vâdească planurile lui Dumnezeu într'insul, care vrea să răscumpere omenimea prin suferință și durere, care vrea să-și întemeieze împărăția prin vindere a lui Iuda bajocorie și moarte pe cruce. Vine blând și șezând pe mânzul azinei.

Oine se numește blând? Omul plin de bunătate, care nu-i aspru cu semenii și cu supușii săi, care își știe stăpâni mânia între orice împrejurări, care suferă cu pocăință necazurile și nefericirile vieții, și nu este răzbunător. Unde a fost însă oare pe lume un om mai blând decât Isus Hristos? Aduceți-vă numai aminte, ce face, când se află în corabie, iară apostolii au observat, că e vânt mare, că corabia se leagănă prea tare, așa încât era gata să se cufunde corabia, iară Mantuitorul doarme

liniștit. Blândeța e când nu răspunde nici un cuvânt la toate batjocurile dușmanilor săi, cel mult că mai spune din când în când câte o pildă sau parabolă.

Odată era să meargă la Ierusalim și a trimis soli înaintea feței sale și mergând au intrat în cetatea Samarinenilor să-i gătească sălaş. Samarinenii însă, găsind că vrea să meargă spre Ierusalim la sărbătoarea corturilor, n'au voit să-i dea sălaş, fiindcă-i ureau pe Jidovi din tot sufletul. Atunci ucenicii lui, Iacob și Ioan, au zis lui: »Doamne, voia-ți este să zicem să se pogoare foc din ceriu și să-i mistuiască pe ei, cum a făcut și Ilie?« Iară Isus, întorcându-se, i-a certat și a zis: »Nu știți, al cărui duh sunteți voi. Căci Fiul omului nu a venit să piarză sufletele oamenilor, ci să le mântuiască«. Și au mers într'alt sat (Luca 9, 51—55).

Unde trebuie blândeța mai mare decât aceea, când, obosit de cale, mai are o vorbă bună și pentru muiera samarineană? Ori când, după multele oboseli de peste zi, nici seara nu-și dă odihnă trupului, ci primește pe muierile izraelitene dimpreună cu pe copiii lor și-i binecuvântă, cu toate că învățăceii erau gata să le alunge? Mai mare blândeța poate-se oare decât aceea când cărturarii și fariseii au adus la el pe o muieră pe care au prins-o în preacurvie, ispitindu-l, că oare ce va zice despre ea, ca mai târziu să aibă cu ce-l pârî. Atunci Isus le-a zis lor: »celce este fără de păcat între voi, acela să arunce întâi cu piatră asupra ei!« Iară ei auzind și conștiința vădindu-i, ieșiră unul după altul, începând dela cei mai bătrâni până la cei mai de jos; și a rămas singur și muiera stând în mijloc. Și ridicându-se Isus și nevăzând pe nimeni, numai pe muieră, a zis ei: »mugieră, unde sunt pârâșii tăi? Nimeni nu te-a osândit?« Iară ea a zis: »nimeni, Doamne«. Și a zis ei Isus: »nici eu nu te osândesc: du-te, și de acum să nu mai păcătuești« (Ioan 8, 5—11).

Și mai bine vom înțelege blândeța

lui Isus, dacă ne privim mai întâi pe noi înșine, cât suntem noi de mâniași, de pătimiși și de răzbunători, îndatăce ne calcă cineva și numai pe ochiul de găină, decum dacă ne mai și vatămă. Pe când Isus oare ce a zis către Iuda vânzătorul? »Prietene, pentru ce ai venit?« Acestea le-a spus Isus, dupăcum ne mărturisește sf. Matei la 26, 50, iară dupăcum ne spune sf. Luca, 22, 48 a mai zis: »Iudo, cu sărutare vinzi pe Fiul omului?« Ce a făcut Isus cu apostolul Petru, care de trei ori s'a lepădat de el? »Și întorcându-se Domnul, a căutat spre Petru«, atât și nimic mai mult, dupăcum ne mărturisește sf. Luca (22, 61). Ce a făcut cu ceice l-au pârît, bătut, scuipat, batjocorit și răstignit? A tăcut și nimica nu le-a răspuns. Iară răstignindu-l între doi tâlhari, a zis: »Părinte: iartă-le lor căci nu știu ce fac« (Luca 23, 34).

Dar blândeța lui Isus nu se sfârșește cu moartea lui. Și după moarte își arată blândeța, și anume în sacramentul (taina) sf. euharistii sau a sfintei cuminecături de pe sfintele altare, de unde poate să vadă întreagă nepăsarea oamenilor, cu toate acestea însă nu încetează a-i chema zicând: »Veniți la mine toți cei însărcinați și eu vă voi ușora pe voi«.

S'ar cuveni ca barămi acuma, în această săptămână mare, și noi să învățăm blândeța dela Isus.

Părintele Iuliu

Moștenire urlașă. O moștenire în suma mare de 320 de milioane a sosit din Australia în orașul Leipzig. Aceasta moștenire se va da unul muzicant cu numele de Gustav Emil Schöne. Aceasta sumă fabuloasă a rămas pe urma unor rude ale lui Schöne care erau plecate de mult timp în Australia și murind n'au avut alți moștenitori. Suma nu va fi toată a lui Gustav Schöne, ci se va împărți între cinci frați și surori cei mai are. Așa că va veni fiecăruia cam câte 4 milioane mărci, ceea ce ar fi în valoarea banilor noștri, 160 de milioane lei.

Foița „UNIRII POPORULUI”

Preacurata Vergură Maria, mama noastră

(După P. Kasmir Riedl S. I.)

M. P. C. V. Maria, mângâitoarea celor întristați

Deși credem că sufletul nostru e nemuritor, deși fiecare parte a credinței noastre sfinte conține pe seama noastră foarte multă mângâiere și ușurare sufletească, și încă în o așa măsură, încât omul lângă lumina și strălucirea lor ar fi obligat să se bucure de aceasta, și deși este adevărat, că a păcătuit, dar atunci când prin sf. Marturisire se curăță de păcate, lacrimile lui de o adevărată părere de rău se prefac în un izvor de mângâiere și bucurie cerească: — totuși viața noastră pământească e plină cu tot felul de suferințe, așa că noi, pe lângă toată credința noastră cea tare, abia ne putem ascunde, sau învinge aceasta întristare.

Demnul și Dumnezeuul nostru voește, ca să facem îndeajuns, prin purtarea Crucii și a suferințelor, pentru păcatele noastre vechi, să ne depărtăm de lumea păcătoasă și de bucuriile ei vinovate, pentru ca să fim mai aproape de Isus și de P. C. V. Maria și, trecând peste drumul spinos al acestei vieți, să obținem răsplata cea veșnică.

Cu toate acestea, în mijlocul atâtor suferințe și întristări, Dumnezeu nu ne lasă sin-

guri, nu ne părăsește, el ne trimite un mângâitor, pe P. C. V. Maria, care, fiind cea mai bună și sublimă mamă, dorește și știe să-și mângâie copiii ei, cari sunt triști și plâng. De o astfel de mângâiere noi avem lipsă până la sfârșitul vieții noastre, fiindcă altcum n'am putea merge înainte pe drumul acesta plin de spini al vieții noastre pământești!

Și într'adevăr, Preafericita Vergură Maria ne și mângâie pe noi! Adeseori întristare cuprinde inimile noastre, gânduri negre năvălesc spre noi, frica ne alungă. Și atunci Ea, ca un Inger al mângâierii, delătură dela noi întristarea, iar în inimile noastre toarnă speranță, pace și mângâiere.

Cine ne-a trimis acest Inger? Cea mai sfântă dintre verguri, Preacurata Fecioară Maria, mângâitoarea celor întristați. Cum se face oare, că tu, deși suferi atât de mult, totuși stai ca o stâncă neclintită și suferi în tăcere fără de-a cărti? Imprejurarea aceasta vine de-acolo, că Vergura Maria cere dela Dumnezeu pe seama ta multă răbdare, și te mângâie pe tine cu un viitor mai bun! O, da, fiindcă Ea cunoaște suferințele noastre, vede lacrimile noastre, aude tânguirile noastre și acestea pătrund la inima Ei, fiindcă inima ei e plină de bunătate și iubire, așa cum este de obicei inima celei mai bune dintre mame. Și oare care este mama aceea, care văzând lacrimi în ochii fiului ei, nu le-ar șterge cu cea mai mare gingășie și iubire?

Tot astfel și P. C. V. Maria, nu ne părăsește în întristarea noastră, fiindcă și Ea știe ce este întristarea pe acest pământ O, Maică îndurerată, cât de mult ai suferit și tu pe acest pământ!

Dela leagănul, în care a culcat pe Pruncu Isus, până la mormântul Lui, ce alt-ceva a fost viața ei, decât o înlanțuire continuă a suferințelor și durerilor? Precum înfloresc rozele și în mijlocul spinilor, tot astfel a crescut aceasta vergură binecuvântată în mijlocul suferințelor și cu toată tăria ne poate întreba pe unul fie-care, oare se poate asemăna suferința ta cu durerea mea? Așa este, Fecioara Maria a îndurat atâtea suferințe, încât Ea cunoaște mai bine, cum sunt suferințele noastre.

Un om bogat și vestit și-a pierdut unicul lui copil și inima lui a fost cuprinsă de o întristare atât de mare, încât nici un fel de mângâiere și ori câte cazuri asemănătoare i-s'au adus, n'au putut aduce alinare inimei lui. Durerea lui a crescut încet încet și, în cele din urmă, ajunse la gradul cel mai înalt și era aproape să cadă în disperare. El nu mai vorbea cu nimeni, nu mai vorbea cu nici unul din vecinii și cunoștii lui, a îmbrăcat haine de jale și pe fața lui lacrimile i-au săpat brazde, atât de dureroasă i-a fost suferința!

Deja îi secase și izvorul lacrimilor și faptul acesta i-a mai mărit suferința și durerea.

Un pictor cu frică de Dumnezeu s'a decis în fine, că va zugrăvi pe pânză și astfel va

Dacă am căuta să privim această vale întors, adică dela miazăzi-apus, ne stau în față un șir de dealuri de-o înălțime mijlocie, începute dela Obreja și sfârșite la Ocna-Sibiului.

Partea dureroasă este că aceste dealuri, afară de puținele vii dela Roșia și Beșinău, sunt lipsite de orice plante și fac ca ochiul să înmănească »răpile lor golașe«.

Pentru schimbarea acestui aspect, s'au dat încă de mult, câteva ordine dela cei în drept, spre a-se începe împădurirea acestor dealuri. Dar se vede că dela ordin până la faptă e o cale lungă, deși ar trebui ca ordinul să fie urmat numai decât de faptă.

Și în anul 1931 s'au dat în această privință ordine. Se vor da și în 1932. Credeți că vom ajunge la fapte? Vă asigur că nu!

Atunci ne întrebăm: Din ce cauze? E simplu. Până când o mână energică nu va veni de-adreptul cu fapte, fără de a mai da ordine. Dar să nădăjduim că avem această mână. Iată cum ar trebui să se facă:

Se trimit dela centru (Ocolul-Silvic Camera de Agricultură) atâtea mii de puieți... pentru comuna x, cu observarea: în timp de... zile, primarul, notarul, învățătorii cu copiii de școală etc. etc., să-i planteze, la din contră, pedepsele.

Și atunci credeți că se vor planta? Cu siguranță că da! La noi trebuiesc fapte nu ordine.

Peste 5—6 ani, când ați avea fericita ocazie de a veni pe »Valea-Secașului«, aspectul trist de azi nu l-ați mai întâlni, și altădată cu drag ați mai veni pe la noi.

I. P.

Se poate opri căderea părului

Căderea părului se poate opri, dacă se taie mărunțel șase cepe și să lasă să steie 15 zile într'o jumătate litru spirt curat. Apoi se strecoară și se freacă pielea capului tot la două zile. Părul nu mai cade

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Să cercetăm mai des sf. Biserică

Frații noștri de dincolo de Nistru ar cerceta-o bucuuroși, dar nu le este iertat. Noi o avem, dar n'o cercetăm

Vedem cum din zi ce merge sărăcia bate tot mai tare la ușile noastre.

Vedem cum aproape toate popoarele se svârcolesc și sbat în criza financiară de astăzi, ca și un pește ajuns la uscat, numai ca să iasă cât mai curând învingătoare din lupta aceasta pentru existență.

Totodată vedem cum între unele popoare din Răsăritul îndepărtat, a izbucnit război în toată regula, și că după o pauză de vreo câțiva ani, a început iarăși să se stropească câmpul de luptă cu sânge omenesc.

Mai departe vedem cum în unele părți apele se revarsă, nimicind gospodăria și punând familii pe drumuri, făcând chiar și victime omenști.

Și cu toate acestea, noi cari deși ne ținem într'adevăr creștini, totuș rămânem în cea mai mare nepăsare și nesimțire, fără ca să ne trezim din somnolența în care ne găsim și să alergăm cu toții cel puțin în zile de Duminică la sf. biserică, pentruca acolo să înălțăm rugi fierbinți către aceia care este Tatăl tuturor și care singur este în măsură a ne mântui și a ne da fericirea de care avem nevoie.

Este adevărat că mai sunt unii, cari fiind adevărați creștini fac excepție (deosebire de ceace se întâmplă de obicei) și cercetează mai des sf. biserică, în special în pătura țărănească (dela cari, orice am zice noi cărturarilor am avea mult de învățat în această privință). Dar nu este mai puțin adevărat, că partea cea mai mare, în loc să se supună legii lui Hristos, mai bine se supune poftelor personale și atunci când în sf. biserică se ține sf. liturgie și alte rugăciuni, unii se duc la cafele să petreacă și să mai vadă ce este nou în politică, iar alții din pătura țărănească, dacă nu se duc chiar la cărciumă să chefuiască, se duc cel puțin să-și termine lucrul pe câmp sau în altă parte, ce le-a rămas neisprăvit de Sâmbăta.

Deci după cum suntem obligați în calitate de creștini, a ne duce Duminică în fața sf. altar să rugăm ce Cel atotputernic să reverse asupra noastră binele și fericirea, cu atât mai mult suntem obligați a ne duce în acel locaș sfânt, pentru a aduce mulțumiri Aceluia care ne-a ferit de răul cel mai mare în care se găsesc frații noștri de dincolo de Nistru. Aceștia nu mai au nici cel puțin acea fericire să-și poată arăta liber credința lor rămasă din strămoși, deoarece tirănia comunistă a ajuns atât de departe, încât din locașurile sfinte au făcut magazii, ba chiar și alte lucruri mai grozave și unde sunetul doios de clopot nu se mai aude, făcându-se din ele o buze ucigătoare de oameni.

Mari vor fi suferințele noastre de astăzi, dar față de suferințele fraților noștri amintii mai sus este o deosebire atât de mare încât nici nu avem dreptul să ne plângem, deoarece noi, pe lângă aceea că până în prezent avem asigurată pâinea cea de toate zilele, avem și liniștea trebuincioasă, fără ca să fim prigonii de nimeni.

Românii de dincolo de Nistru sunt prigonii într'un mod atât de barbar, încât preferă a-și părăsi întreg avutul lor ce le-a mai rămas și familii întregi, de multe ori chiar cu proști în frunte, pe ascuns au căutat și caută să scape de sub biciul bolșevic, cu scopul de a trece în țara noastră, fără ca să aibă cel puțin siguranța, că vor scăpa cu viață, sau că-și vor găsi moartea în apa Nistrului, răpuși de gloanțele soldaților bolșevici, lucru ce s'a întâmplat și se întâmplă cu partea cea mare dintre ei.

Este deajuns să luăm cunoștință, despre cuvântările împreunate cu plâsete și suspinuri, ținute la Chișinău în ziua de 6 Martie 1932, cu ocaziunea ofierii unui parastas pentru sufletele iubiților noștri frați Moldoveni, măcelăriți de grănicerii bolșevici pe malul Nistrului, pentruca să ne dăm seama de marile lor suferințe.

Așa dar, având în vedere necazurile abătute asupra noastră și vremurile triste de astăzi, cari toate ne sunt trimise de Tatăl Cereșc, și știind că pocăința nu este târziu nici chiar în ceasul al 12-lea, cred că singurul leac de-a scăpa din toate aceste este:

„Să cercetăm mai des sf. biserică“!

Andronic Radu
funcționar în Sighișoara

Cum se plătește semința noastră de trifoi în străinătate

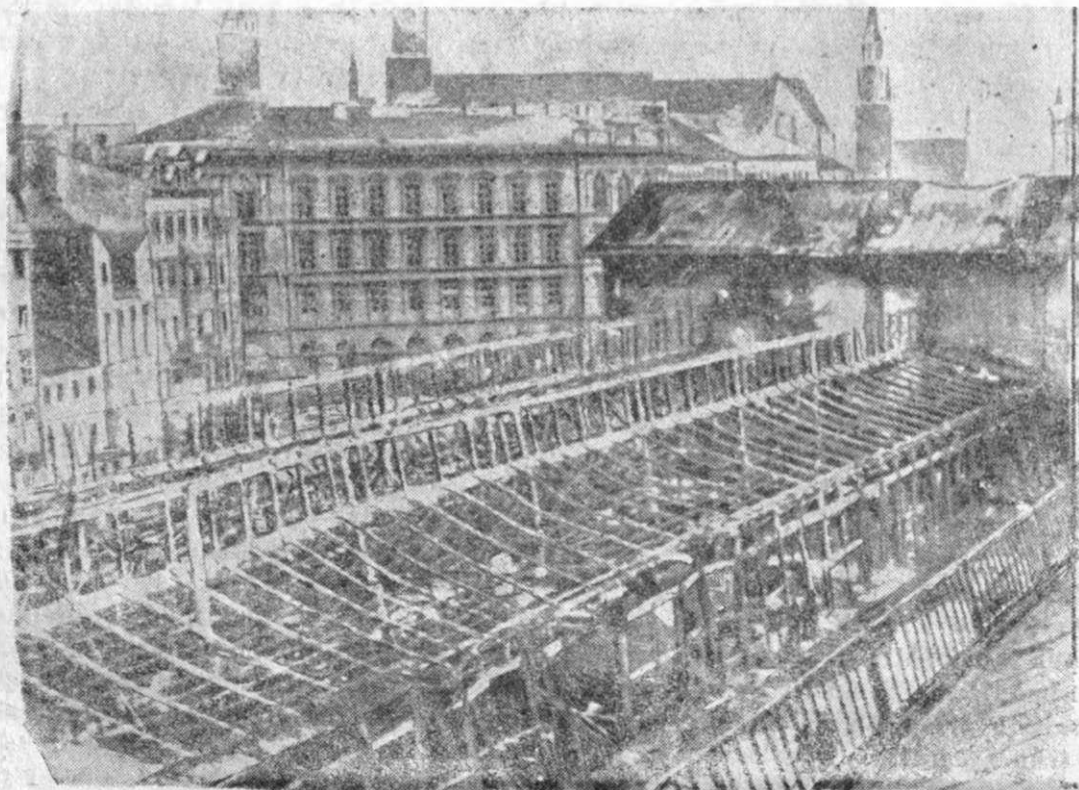
Intr'o gazetă nemțească se scriu prețurile seminței alese de trifoi din diferite părți ale Germaniei, precum și dela noi din Transilvania.

Semința din Silezia se plătește cu 6400 lei 100 de kgr., semința din Germania de răsărit se plătește cu 6320 lei 100 de kgr., iar semința din Transilvania se plătește cu 6880 lei 100 de kgr. Așadară semința de trifoi dela noi e plătită cu mult mai scump decât cea din Germania. Și aceasta din cauza, că semința noastră e mai curată și are o putere mai mare de încolțire. Apoi suferă mai puțin din cauza gerului.

De aceea economii noștri să sa-mene mult trifoi de semință; căci este căutat și bine plătit în străinătate.

Pistruii de pe față

Se pot curăți, dacă se spală des față cu ceai de pătrunjel. Ceapa zdrobită și dospită în oțet încă este un leac minunat în contra pistruilor de pe față.

Noaptea trecute s'a aprins la München, capitala Bavariei o mare hală de vânzare, din care s'au aprins și coperișele caselor din jur. Oricât s'au trudit pompierii s'o stângă, n'au putut. 87 de persoane s'au rănit cu acest prilej, între cari 75 pompieri. Dăm aici chipul acelei mari hale de vânzare arse, chip sosit prin telegramă, de aceea e ceva mai întunecat și nu așa de clar ca alte chipuri.

Ce mai e nou în politică

Un nou partid politic

Am arătat la vremea sa că dl Octavian Goga, unul dintre fruntașii cei mai de seamă ai partidului dlui mareșal Averescu, a avut mai multe neplăceri cu dl mareșal Averescu, și anume pentru că acesta din urmă a tacat în repetite rânduri persoana Maiestății Sale Regelui, dând a înțelege lumii că nu este prea încântat cum merg lucrurile. Dl Goga i-a spus că poporul ține cu Regele și astfel nu este permis ca tocmai conducătorul „partidului poporului” să atace pe Maiestatea Sa. Scurt și la înțeles dl Goga nu s'a mai simțit bine în partidul dlui Averescu și de aceea și-a convocat prietini și în general pe toți partizanii și i-a întrebat ce părere au despre cele din urmă ieșiri pătimașe ale dlui Averescu. Prietini dlui Goga au răspuns că nu aprobă ieșirile dlui Averescu și au hotărât că-l scot din prezidenție pe dl Averescu, alegându-l pe dl Goga.

Zis și făcut. În adunarea partidului poporului de Duminecă 10 Aprilie partizanii dlui Goga s'au adunat în sala Rio dela București și au hotărât că ei fac un nou partid, sub prezidenția dlui Goga, pe care-l numesc *partidul național-agrar*. Agrar e cuvânt latinesc și înseamnă „în legătură cu câmpul”, noul partid s'ar numi așadară partid național al celor ce lucrează câmpul, așadară tot un fel de partid al poporului, dar numit mai pe domnie.

Cu acest prilej dl Goga a atacat toate partidele de până acuma, spunând că nici unul n'a dat țării ceea ce cerea. Partidul D-Sale se va nizu să dea tot ce trebuie, așa ca să mulțumească pe toți.

Adunarea vechilor Averescani.

Se înțelege dela sine că nici dl mareșal Averescu nu s'a putut lăsa mai pe jos. A convocat deci și D-Sa, Sâmbătă în 16 Aprilie, pe partizanii rămași credincioși, la restaurantul „Palermo” din București, sărbătorind 16 ani de existență ai acestui partid. Cu acest prilej bătrânul mareșal a arătat care este cauza pentru care, după cum spun unii, ar fi atacat pe M. Sa Regele. Nu l-a atacat, ci numai și-a spus părerile, arătând că M. Sa nu a făcut bine când a hotărât să cheme la guvern pe dl Iorga. Aceasta o poate spune, fără supărare, ca unul dintre cei mai bătrâni sfetnici ai M. Sale. Cu toate că a fost mai de multeori neîndreptățit de M. Sa, strigă și acuma din inimă: „Trăiască M. Sa Regele Carol II”. D-Sa este de părerea că nu M. Sa răspunde pentru ceea ce face, ci miniștrii. Când și-a arătat deci neplăcerea față de noul guvern, nu a luptat împotriva M. Sale, ci a guvernului, care nu este constituțional.

Fapt e că cei mai mulți partizani ai dlui Averescu au trecut la dl Goga, iară dl Averescu a rămas încunjurat numai de câțiva, dar foarte credincioși partizani, cari nu au rămas lângă D-Sa, ca să-i aducă la putere, ci pentru că-l stimează și respectează, și țin la el ca la un tată al lor.

Partidul liberal ducist vrea să răstoarne guvernul.

Duminecă în 17 Aprilie partidul liberal al dlui Duca a ținut o întrunire în sala cinematografului „Vox” din București. Dl Duca și-a început vorbirea cu: „V'am chemat ca să pornim la lupta cea mare de răsturnare a guvernului și la mântuirea țării”. Arată apoi că guvernul de astăzi s'a făcut de rușinea Europei, neputându-și plăti funcționarii. Preoții, învățătorii, funcționarii, adesea chiar militarii, polițiștii și judecătorii nu sunt plătiți de câte 5—6 luni. Guvernul a plătit, nu e vorba datoriiile din afară, dară și-a flămânzit funcționarii, și-a nenorocit plugarii, meseriașii, negustorii și, cu un cuvânt, pe toți locuitorii, așa că azi mâne nu mai au bieții nici ce mânca și cu ce se îmbrăca.

Guvernul dlui Iorga nu mai poate să facă față tuturor acestor greutăți, pe când partidul liberal, de sub conducerea dlui Duca, se crede în stare să conducă țara, luându-și răspunderea deplină. Această declarație a făcut-o dl Duca, bazându-se pe trecutul partidului liberal, pe rădăcinile pe cari crede că le are în țară acest partid, pe oamenii adunați în jurul D-Sale și pe programul partidului.

Frământări în partidul național țărănesc.

În partidul național țărănesc sunt câteva neînțelegeri, de când dl Maniu a abzis de prezidenția partidului. Și nu e mirare, deoarece partidul nu și-a ales un prezident nou, în nădejdea că dl Maniu va reveni și va primi din nou prezidenția partidului. Până la alegerea unui nou președinte sau până la revenirea dlui Maniu în fruntea partidului, național țărăniștii din Vechiul Regat stau sub conducerea dlui I. Mahalache, iar cei din Ardeal sub conducerea dlui Al. Vaida Voevod.

Vineri, în 15 Aprilie, biroul partidului național țărănesc a ținut o ședință în care s'a hotărât ca, pe ziua de 25 Maiu, să fie convocat comitetul central (de mijloc) executiv (care duce la îndeplinire hotărârile luate) al partidului, care va avea să hotărască în ce privește mai multe lucruri de mare însemnătate.

Schimbare de miniștrii

Toate gazetele bucureștene sunt de părerea, că nu peste mult, și anume

îndată după închiderea Corpurilor Le-giuitoare, ceea ce se va întâmpla la 20 Aprilie, se vor face mari schimbări în guvern. Se spune anume, că Ma-iestatea Sa Regele s'ar fi hotărât să schimbe guvernul dlui Iorga, compus din oameni nepolitici, într'un guvern politic. În cazul acesta dl ministru Vasilescu Karpen dela industrie și comerț, dimpreună cu dl Ghica dela externe, precum și dl dr. Cantacuzino dela sănătate, ba chiar și dl Vladimir Cristi dela ministerul Basarabiei, se vor vedea siliți, de voie ca de nevoie, să-și dea dimisia, iar în locul lor vor fi numiți alții, cari fac parte din vreun partid oarecare. În forma aceasta guvernul dlui Iorga, compus din tehnicieni (pricepători), ar deveni guvern de oameni politici, și în cazul acesta nici dl Averescu n'ar mai avea pentru ce să atace acest guvern.

Lecția dela Tutova

În vreme ce partidele vechi ale țării se luptă unul cu altul pentru întâietate, un alt partid, deocamdată mic, nebăgat în seamă și batjocorit de lume, „garda de fier” a dlui Ion Zelea Codreanu, începe să câștige tot mai mulți partizani, ceea ce arătat alegerile parțiale din urmă, atât cele din județul Neamț cât și cele dela Tutova. Iată adecă ce s'a întâmplat:

Înainte cu câteva luni a murit ministrul de justiție C. Hamangiu, care fusese ales deputat la Tutova. Alegerea parțială de deputat a avut loc Duminecă în 17 Aprilie și a decurs în liniște, cu toate că s'a dat o luptă strașnică între partide. Partidul liberal georgist a primit 2210 voturi, cel național țărăniștii 3049, cel liberal ducist 5075, iar dl Ion Zelea Codreanu, conducătorul gărzii de fier, 5626 voturi, adecă cele mai multe din toate partidele, și astfel a fost declarat ales. A mai primit Liga contra cametei 2893 voturi, Liga apărării naționale creștine, de sub conducerea dlui profesor Cuza 552 voturi, iară blocul muncitor țărănesc (bolșevic) 136 voturi.

Care este cauza, că vechile partide au rămas cu buzele umflate, câștigând mandatul de deputat dl Ion Zelea Codreanu? Înainte de toate faptul, că atât poliția, cât și jandarmeria și militarii au împiedecat pretutindenea pe propagandiștii gărzii de fier. Văzând poporul, cât au de suferit acei propagandiști tineri, mai ales studenți (bătaii, schingiurii, escortări dintr'un sat într'altul, închisoare și batjocură), și-au zis: oare de ce-i bat pe acești tineri? I-au ascultat deci și i-au votat. O altă cauză a fost, că partidele cele vechi se bălăcăreau imprumutat, așa că țărănilor le-a fost greață să-i mai asculte. A treia cauză a fost marea sărăcie și mizerie, care bântue dela un capet la altul al țării, despre care țărăni cred, că vechile partide au adus-o pe capul lor, cu toate că nu e așa, deoarece sărăcia și mizeria e generală, și în alte țări e mult mai mare decât la noi în țară.

Două buclucuri.

Sâmbătă în 16 Aprilie s'a aflat la București despre două lucruri interesante, unul de răs și altul de plâns.

Cel de răs e chiar de răs, de răs să te prăpădești. Mitropolitul bolșevic Sergiu dela Moscova a adus la cuno-

Un părăstas la Şangai

Săptămânile trecute s'a ținut la Şangai, unde au fost marile lupte dintre Japonezi și Chinezii, un fel de părăstas, dacă-i putem zice așa, pentru sufletele soldaților japonezi căzuți în luptele din jurul Şangaiului. La acest părăstas au luat parte reprezentanții tuturor statelor europene (ceice șed în bănci). În fața lor sunt preoții japonezi, iară la stânga altarele împodobite cu flori și mulțimea steagurilor, cari flutură în văzduh.

ștința mitropolitului Gurie al Basarabiei, că biserica ortodoxă a Rusiei consideră și astăzi încă Basarabia supusă Rusiei și pe mitropolitul Gurie ca pe un delegat al puterii bisericești ruse. Chiar de aceea mitropolitul Sergiu al Moscovei osândește pe mitropolitul Gurie, fiindcă a primit noul calendar și a caterisit (afurisit) pe doi preoți ruși din Basarabia, cari au îndrăznit să slujească după calendarul vechiu. — Mitropolitul Gurie, sosindu-i această scrisoare, și-a adunat consistorul, ca să hotărască ce are să-i răspundă. Rău a făcut. Amestecul mitropolitului bolșevic Sergiu este o obrăznicie bolșevică, pusă la cale de bolșevici, ca să arate din nou lumii, că ei nu au de gând să abzică de Basarabia. Ii privește, nici noi nu abzicem de ea, până nu ne vor lua-o cu arma, ceea ce însă cam greu vor îndrăzni molatecii de ruși, de cari nu ne temem, și dac'ar mai fi pe de zece ori atât de mulți, că doară îi cunoaștem din marele războiu că ce plătesc.

Al doilea lucru este de plâns. Iată despre ce este vorba. 40 de senatori, au făcut abunăseama că puși la cale de arhieriei ortodocși, cari ar vrea să ne înghită, un plan de lege care hotărăște, nici mai mult, nici mai puțin, decât ștergerea concordatului. Tare îi doare pe acești doi corifei ardeleni ai ortodoxismului, că România ortodoxă a încheiat concordat cu sfântul Scaun al Romei. Noi uniții prin concordat n'am câștigat decât episcopia Maramureșului, statul român în schimb foarte multe lucruri bune. N'au decât să șteargă concordatul, că nici noi, nici Papa, nu vom plânge, vor plânge însă, nu peste mult, ceice l-au șters, că statul român va pierde o mulțime mare de avantagii și de binefaceri, fără de cari nu se va simți tocmai bine.

De altfel, spre liniștirea ortodocșilor români, mai ortodocși decât patriarhul așa numit ecumenic dela Constantinopol și mai șovinști decât ungurii, putem să spunem, că nu credem ca conducătorii de astăzi ai României să se învoiască la ștergerea concordatului, pentru că Papa, orice ar zice ortodocșii sibieni, este putere mare astăzi.

S'a votat legea conversiunii

În sfârșit, după debateri îndelungate, s'a votat legea conversiunii, atât la Senat cât și a două oră în Parlament. De acuma urmează s'o mai iscă-

lească M. Sa Regele și să se publice în „Monitorul Oficial“, și această lege intră în vigoare.

Aceasta este a doua lege cu adevarat de mare importanță în România Mare. Cea dintâiu a fost legea improprietății țăranilor, iar a doua este a conversiunii. Amândouă legile sunt bune, cea dintâi a fost însă rău dusă în deplinire, făcându-se multora nenumărate nedreptăți.

Să nădăjduim că oamenii dela conducerea țării vor ști să ducă în deplinire această lege de așa că să iasă din ea ceva bun și fericit pentru țară.

Dacă guvernele de mai înainte erau mai cuminte, dacă nu lăsau băncile să iea câte 40—50 la sută camătă dela bieții oameni, dacă rămânea în vigoare vechea lege ungurească de a nu se putea ridica, nici într'un chip, camăta la mai mult de 8 la sută, astăzi nu trebuia adusă această lege. Așa însă, cum s'a făcut la noi, cu 40—50%, trebuia să vină această lege și să ierte țăranilor cel puțin jumătatea datoriilor. Altfel se nimicea pătura cea mai de seamă și mai numeroasă, talpa țării. Laudă se cuvine, pentru aducerea acestei legi, dlui ministru de interne și de finanțe C. Argetoianu, care mult s'a trudit până a văzut-o votată.

Urmează de acuma ca țăranii să stea de lucru, să-și lucreze cât mai bine pământul, să-și plătească dările către stat și celelalte datorii regulat, ca viața să se ieftinească și regularizeze în țară, mulțumind lui Dumnezeu că i-a învrednicit să trăiască în această țară, care de două ori și-a arătat față de ei dragostea neșarmurită, mai întâi improprietându-i, iar acuma slobozându-i din jugul datoriilor.

Țăranii cari nici acuma nu sunt mulțumiți cu soarta, cu toate că sunt singura tagmă ajutată și ridicată și gugulită în aceasta țară, nu știu ce fac și sunt vrednici de pedeapsa lui Dumnezeu. Vor fi ele, nu e vorba, multe neajunsuri la noi în țară, dară nu pentru țărani, ci pentru celelalte tagme. Că bucatele nu numai la noi sunt ieftine, ci pretutindenea, până și în America. Să nu tot cărtim deci, nici să nu tot băgăm de vină, ci să ne vedem de lucru, iară pe cei ticăloși să-i pârăm, ca să-și primească pedeapsa cuvenită. Numai astfel vom arăta dragostea de țară, numai astfel cei buni dela conducere vor fi în stare să facă regula în țară.

Declarațiile dlui ministru Argetoianu

În cursul debaterilor la Senat dl. ministru de finanțe Argetoianu a făcut următoarele declarații: Am de gând să însănoțez și finanțele statului, numai pe ale plugarilor. Dar nu voi lăsa nici băncile să se prăpădească, de aceea am prevăzut în lege termenul de 5 ani, în care vreme nici o bancă nu poate să se nimicească. Am încredere în viitor și în ducerea în deplinire lucrărilor începute. Dacă aveți încredere în ministrul de finanțe, lăsați-l să creze așa cum a început. Dacă există înțelegere între ministru și Parlament, trageți-l la răspundere. Dacă există însă această înțelegere, nu-i cereți mai mult, decât vă spune acum că are soluții (desnodămante ale greutății) pentru a duce la bun sfârșit opera (lucrarea) începută.

Un nou fel de hotărâre

La Cameră se discută planul unei lege (proiectul) pentru controlul averii funcționarilor publici. Dl. dr. Lupu, ministru și președintele partidului nesc-lupist, a cerut ca acest proiect să se voteze cât mai iute, cu atât mai ales că o seamă de funcționari din ministerul de finanțe câștigă la bani ridicata, fiindcă nu dau acreditive și face să fie recunoscuți ca bun de plată pentru salariile funcționarilor decât e celorlora cari îi plătesc bine. Cu bani câștigați apoi își cumpără automobile luxuoase. Dl. ministru C. Argetoianu făgăduit că se va interesa în de aproape de aceste șmecheraiuri și pe cei care vați îi va pedepsi strașnic.

Cum putem deosebi pătrunjelul de cucută

Pătrunjelul și cucuta sunt frați din aceeași familie. Dar precum în familie oamenii se întâmpă de multe ori, că un frate este bun și cu minte, iar altul este rău și prăpădit, așa și aici, pătrunjelul este bun și folositor, iar cucuta este rea și primejdioasă, fiind foarte veninoasă.

De aceea, fiecare om trebuie să se cunoască și să le știe deosebi.

Tulpina pătrunjelului este fără poartă pe când a cucutei este păroasă.

Semințele pătrunjelului sunt în forma oului și cu vârgi drepte, iar ale cucutei sunt aproape rotunde și cu vârgi puțin încrețite.

Frunzele pătrunjelului, dacă sunt zdrobite în mână, lasă un miros foarte plăcut, pe când frunzele de cucută zdrobite în mână dau un miros urit.

Frunzele pătrunjelului au o culoare verde frumoasă, pe când frunzele de cucută au o culoare verde închisă și urtă.

Crestăturile frunzelor pătrunjelului sunt mici, pe când ale cucutei sunt mai mari.

Cu cucută te poți otrăvi. Despre Socrate se spune, că a murit înghițind cucută.

Cel otrăvit cu cucută, trebuie să bea apă caldă și să-și facă gâtul în gât pentru ca să verse. După ce a vărsat, să bea apă acrișoară, apă oțet sau cu zeamă de lămâie. Căfea neagră, tare, încă e bună.

STIRILE SĂPTĂMĂNII.

O femeie naște 3 copii. Din comuna Belcești s'a primit știrea că femeia locuitorului Gheorghe Mareș din acea comună a născut trei copii feciori. Atât mama cât și copiii sunt pe deplin sănătoși.

O invenție interesantă. Oamenii se vede, că se gândesc numai la aceea cum ar putea să se omoare unii pe alții mai repede mai sigur și mai ușor. Cu mintea lor caută parecă numai mijloace de distrugere și omorire. În America un învățat a inventat o mașinărie cu care se va schimba cu totul modul de luptă de până acum. Comisia, care a cercetat aceasta invenție, a stabilit, că cu ajutorul ei se vor putea aprinde orașele și satele dela o depărtare de 1500 Kilometri. Mașinăria aceasta nouă mai are și înlesnirea că poate fi pusă în mișcare numai de câțiva oameni. Inventatorul se numește Barlow și el a mai inventat și alte mașinării cu cari se poate bombardă dela mari depărtări armata inamică și orașele inamice, și în felul acesta pot fi și ușor distruse și prin aceasta scoase din luptă.

Au apărut șoarecii stricători. Ministerul de agricultură a fost încunoștințat, că în județul Mureș au apărut foarte mulți șoareci de câmp, cari distrug rădăcinile pomilor. S'au și luat măsuri pentru stărpirea acestor animale stricacioase.

În sfârșit s'au cumișit. Am arătat în mai multe rânduri că conducătorii de astăzi ai Spaniei au poruncit între altele, să se scoată crucile din școli. În cele mai multe părți le-au și scos. Despre două comune știm însă că nu s'au supus acestui ordin, și anume în Villa Farazinos de lângă Valencia și Pinel de Albajo de lângă Valladolid. Spunând învățătorii din comuna dintâi elevilor, că de mâine încolo crucile vor trebui scoase din școli și că în școală nu se va mai propune creștinește ci păgânește, copiii au început să plângă, au mers acasă, au spus părinților, iar aceștia au venit și au protestat, spunând că comuna este curată catolică, iar cine va îndrăzni să scoată crucea din școală, nu va merge viu din comună. Primarul a făcut raport, iar crucile au rămas, deocamdată, pe pereții școlii.

Nenorocire din cauza beției. O groaznică nenorocire s'a întâmplat în ziua de 13 Aprilie în apropiere de Constanța. Săteanul Costache Ioniță, din comuna Mircea Vodă, în timp ce se înapoia în căruța dela moară din Medgidia spre sat, fiind beat a mănăat caii pe drum greșit. La o răsăntie caii au căzut cu căruța într'o răpă. Căruța a fost sfărâmată, iar săteanul omorât.

Un muncitor ars de viu. O mare nenorocire s'a întâmplat în ziua de 11 Aprilie la gara din Ploiești. Muncitorul Petre Nicolae, de fel din comuna Pucăeni-Crainic, plumbitor de vagoane la C. F. R., voind să-și curețe hainele, le-a spălat cu benzină. N'a așteptat ca hainele să se usuce bine și îmbrăcându-se cu ele a intrat în serviciu. Cum el lucra la meșini, s'a apropiat de o mașină în care ardea foc, pentru ca să-și aprindă o țigară. Fiindcă nu ieșise benzina din haine, în momentul când Petre Nicolae s'a apropiat de mașină, hainele de pe el au luat foc și nefericitul

Revoluția din Chile

Și la Chile sunt aceleași greutăți ca și la noi. Băncile nu mai au bani, țărani n'au pe ce face bani, împrumut de nicăiri ca-n palmă, și încă una: banii de hârtie n'au nici un preț, ceea ce la noi nu este cazul. În urma acestor mari greutăți locuitorii din Chile au tăbărit asupra băncilor și au cerut să le schimbe banii de hârtie în bani de aur și de argint. Poliția și soldații n'au biruit cu mulțimea furioasă, așa că guvernul s'a văzut silit să se retragă: Președintele republicii atunci a decretat starea de asediu, în urma cărui ordin, oricine face vreo neregulă este împușcat numai decât. Dăm aici fotografia străzii principale din Santiago de Chile, care este capitala țării.

muncitor a fost cuprins de flăcări. Un acar, care se afla în apropierea lui, i-a sărit în ajutor, dar și acesta a fost cuprins de flăcări. Imediat ce aceasta nenorocire a fost văzută de ceilalți lucrători din atelier, i-au venit în ajutor, dar era prea târziu, pentru că hainele de pe nefericitul lucrător arseseră și ajunsese flăcările la corp și cauzându-i arsuri groaznice, după câteva minute a murit în chinuri grozave.

Un tren japonez căzut în prăpastie. Se știe că popoarele din răsăritul îndepărtat sunt în războiu, care durează cam de mult. O știre tristă a venit în săptămâna aceasta. Un tren militar japonez, care transporta muniție și alimente pentru armata japoneză, sărind de pe linie s'a rostogolit într'o prăpastie afundă de 20 Kilometri. N'a fost destul atât, dar chiar când trenul a sărit de pe linie, a explodat și muniția ce se afla într'un vagon. În câteva vagoane a acestui tren se aflau și ofițeri și soldați. Au fost omorâți în această nenorocire 11 ofițeri și 12 soldați. Au fost răniți 19 mai greu și 74 răniți mai ușor.

Un jandarm omorât făcându-și datoria. În noaptea de 3 Aprilie un automobil din București trecând pe drumul Bazargic-Silistra, a călcat un jandarm. Iată cum s'au petrecut lucrurile: Automobilul era condus de un șofer, care după lege nu avea dreptul să conducă automobilul, pentru că nu avea carnet de șofer. Pe drum, chiar atunci când trecea automobilul, se afla o patrulă de jandarmi. Acestora le-a părut cam suspectă mașina pentru că nu avea lămpile aprinse. Unul dintre jandarmi, pentru a-și face datoria, a somat pe cei din mașină să oprească. Cum cei din mașină se simțeau vinovați, și știu că dacă vor opri, vor fi arestați nefiind în regulă cu actele, n'au voit să bage în seamă somația jandarmului, ci cu o viteză mai mare au trecut, lovind pe jandarm și rupându-i un picior. Jandarmul, în stare grea

a fost dus la spital. Au scăpat el de jandarm, dar totuși au fost prinși în orașul Silistra de poliție și arestați.

Fapta urâtă a unei mame necreștine. O mamă care dintr'o căsătorie nelegitimă a avut o fică, a voit să scape de ea. Copila era mare de 3 ani. Pentru aceasta a luat fetița cu ea și a ieșit afară din orașul Timișoara cu ea. După ce a ajuns la un loc, unde a crezut că nu va fi văzută de nimeni, a luat fetița și a aruncat-o în canalul Bega să se înece, și apoi nelegiuita mamă a luat-o la fugă. Chiar în acel moment a venit pe acolo lucrătorul Vincenz Kovács cu bicicleta și acesta aude un glas de copil strigând: mamă, mamă, mă înece. Lucrătorul imediat se dă jos de pe bicicletă și se aruncă în apă, de unde cu mare greutate a reușit să scoată pe biata fetiță. A luat-o și a dus-o la el acasă și chemând un medic, i-au dat primele ajutoare, scăpând-o dela moarte sigură. Anunțată fiind și poliția, aceasta după puține cercetări a prins pe mama criminală. Ea se numește Maria Weiss. La început n'a voit să-și recunoască fapta, dar aducându-se dovezi, a recunoscut. Ea a fost închisă până a veni la judecată.

Vitele pier de foame. În județul Caraș mulți săteni au ajuns la desnădejde din cauza lipsei de nutreț pentru vite. Aproape în fiecare zi vin vești din diferite sate, că le-au murit sătenilor vitele de foame. Nu se găsește fân de loc, ori cât de mulți bani s'ar da pentru el. În același timp nu se găsesc nici tului de porumb. Până acum s'a adus fân din țara vecină din Jugoslavia, dar acum nu se mai găsește nici acolo, singurul nutreț pentru vite și acela puțin, sunt paele cari încă se aduc din Jugoslavia. În multe locuri sătenii s'au văzut siliți ca să-și tae vitele, pentru că să nu piară. Dacă nu le tăiau, erau siliți să le vândă cu un preț de nimica măcelarilor. În ajutorul acestor oameni năcăjiți va veni guvernul, trimițându-le nutreț pentru vite.

La dureri

Reumatice

de orice natură, gută, sciatică, și în bolile asemănătoare, precum și la gripă tabletele Togal acționează repede și sigur. Peste 6000 atestate medicale, dintre cari multe date de către profesori de seamă, și de clinice. S'au obținut rezultate surprinzătoare, chiar în cazurile unde alte medicamente au dat greș. O încercare vă va convinge! La toate farmaciile. Lei 52.—

Togal

